

הטור השביעי

הרומא על פְּרִשֶׁת דְּרָכִים

עולם-המדע בקנייה עמקה
ימים על ימים
היה משקע.
חלק טעו: הם משקע.
וחלק טעו: הם אינו משקע.

נאספו נברולוגים.

חוקרים-סתולוגים.

חירופנסים.

פקירים.

דרוישים.

יוגים.

הזיכו את הם סמכון אל מכוון
ומצאו וקבעו: הם חולה-שקחון.

הוא שבת שהיתה מלחמה בעולם.
הוא שבת מה זה היטלר. ותם ונשלם.
הוא שבת מה זה נצי ובה זה אס-אסי
הוא אפילו איננו זוכר מי זה הם.

כך קבעו הממחים במושב הדיציני
וקראו למחקה שם ידוע, זשיני.

אוי הם הם הביט בארשה נונה
והגיד בניפת תוכחה ודאנה:
הן אפרתי קבם שאני משגע...

אך בא יום וקם הם מול שופטים באולם
וצחק את צחוקו שהקלט וצלם.
וספר איך רפה מלא-חבל במשחק.
וגרינג צחק. ושטרנבר צחק.

כן, גרינג צחק

ושטרנבר צחק.

ובאפילו פון-פפון חיו לו זק-זק

לחיו כל עשרים הבנדיטים גם יחד
בזקרים

איך פתו מלא-עולם אל בור שחת.

יברגע שהוא שעבר כמו רעד.

הם גראו מה שפויים -

עד קצאת מן הריצחו

ושופטים וקצינים ורופאים ודוֹצְנִים
נהפכו אותו רגע
לקהל פצינטים.

ג.

רק אחד - רופא קט וערוב אך צאצו,
רופא-בית נשיש. מן תסוג הישן.
קם-נצב וכלי ברך קדימה צעד הוא
ודגזי-נצחון קצת תהוירו-רעדו.

ואמר הוא: לא זו הקשית המציקה לה
אם נרמזי הוא הם

או אם אין הוא נרמזי.

אבל את. אנושות דפלוטטו-קונגריסית.
אנושות פון-מיניקטריית ונפסטו-קונצקית.

את נדבקה.

את נדבקה

במחקה טקסית!

לא עברה עוד שנה מני יום נצחון
והנת את חולה במחבת שפחון.

ועל כך קעידים לנו כל הסימפטומים
של שמירת הבסיסים ושביירת האסומים.

את שכתת איך ונשת נלחם העולם.

את שכתת מה זה היטלר וחשף-ודם.

את שכתת את דגלי-התרות-קורעמים.

את שכתת את חובך לתקנת העמים.

את שכתת את גדרך לדוחם במחמרת.

את החוב למיד שנקצר בעופרת.

את שבועות האמנה וסדרור מני תמול!

את שכתת את הכל! את שכתת את הכל!

כך דבר - - דקמו הדגלים במסרת,
ואי שפה עברה במיניקטרים צפרמרת

ד

אך הנה זה רק רגע. הנה זה רק רגע.
הדוֹצְנִים קפצו:

זי. חזל גא קולגהו!

יבידי טוֹנְצֶרְמִים. לעיו הקהי.

הרופא הניגע החוצה חובך.

ובחזק. תחת שמי עננים נמוכים.

השאירוהו עזי פרשת הדרכים.

ואמרים פי ופן רב התגלגל אחריו

הד הצחוק התיקטורי של הם ומרעיו

נחן א.